

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsa dopisila naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopolni se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge s črtnim pečatom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.
Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 2.00
za pol leta 1.00

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev. Zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računa na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglaš denarnih zavodov mm po 20 vln. Oglaš v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljnja vrsta 2.—

Mali oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglaš sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina za reklamacije se pošilja upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Telefonski računi št. 841.632.

Pregled najnovejših dogodkov.

Ruska bojišča. — Rusi na hribu Capulu in pri Lučini v Bukovini odbiti. Pri Novo-Počajevem se je zljavil ruski napad. Jugozapadno Lucka večji boji. Zapadno Torčina in pri Skrobovi Rusi zavrnjeni.

Italijanska bojišča. — Lahji trajno obstreljevali Borkolski prelaz. Laški napadi v tofanskem odseku odbiti.

Zapadna bojišča. — Na obeh straneh Somme močno artiljerijsko delovanje. Angliški in francoski napadi odbiti. Del vasi Blaches v nemških rokah. Francoski uspeh pri utrdbi Thiaumontu. Na ostali fronti manjši boji.

Balkanska bojišča. — V Albaniji ob dolnji Vojusi artiljerijsko boji in praske.

Turška bojišča. — Rusi v Perziji pregnani iz Sineha. Druvače nič posebnega.

Razno. — Poincaré o mirovnem vprašanju.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 16. (Kor.) Uradno se razglša: 16. julija 1916, opoldne.

Rusko bojišče. — V Bukovini je sovražnik včeraj zopet napadel naše postojanke na hribu Capulu in pri zrebčarini Luczini; vrgli smo ga v boj moza proti moži. Število pri Jablonici ujetih sovražnikov se je zvišalo na 3 častnike in 316 mož. V okoliših Novo-Počajevskega se je izjalovil ponovni ruski sunek proti našim predstražam. Jugozapadno Lucka se vrše zopet večji boji. Zapadno Torčina so naše čete odbile po srđiti artiljerijski pripravi izvršen ruski napad.

Italijanska bojišča. — Lahji so naše postojanke v okoliših Borkolskega prelaza trajno obstreljevali s težko artiljerijo. Sovražni letalci so brez uspeha obmetavali Vielgereuth z bombami. V okoliših Tofane I so zopet razpadli laški napadi.

Jugovzhodno bojišče. — Ob dolnji Votusi artiljerijsko boji in praske. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, iml.

Rusko uradno poročilo.

DUNAJ, 16. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poročilo ruskega generalnega štaba 14. julija popoldne: Zapadna fronta: Sovražnik srđito napada naše na levem bregu Stohoda vkopane čete. — Galicija: Zapadno Stripe so Nemci in Avstro-Ogri izvrševali posebno srđite protinapade. Skupno število ujetnikov v tem okolišju je naraslo na 3200 Nemcev in Avstro-Ogrov, plen pa na 2 topa in 19 strojnih pušk.

14. julija zvečer. — Zapadna fronta: Pri dvorcu Stahovcah, jugovzhodno Naroškega jezera smo napadli nemške predstraže in smo jih prisilili, da so pobegnile. Sovražni letalci so metali bombe na Luck in kolodvor Kiverce, severovzhodno Lucka. — Galicija: Zapadno Stripe srđitost boja pojenjuje.

Ruska grozodejstva v Bukovini.

DUNAJ, 15. (Kor.) Zanesljive zaupne osebe poročajo: Po zadnjem vdoru Rusov v Bukovino se na ostrušajoč način množje protimednarodnopravna dejanja ruske vojske. Begunci iz zasedenih bukovinskih krajev pripovedujejo sledeče, mednarodnemu pravu in ženevski konvenciji nasprotne grozodejstva. Rusi so v nekaterih bukovinskih krajih odvedli številne osebe zato, ker so pred okupacijo pripadale družstvu „Dečeva križa“ ter so kot civilne osebe prostovoljno opravljale ranjeniško službo. Neki drug nezalisan dogodek pripovedujejo prebivalci ob karpatški državni cesti: Neka ruska kosaška eskorta je peljala tamkaj nekaj avstro-ogorskih ujetnikov. Eden izmed ujetnikov je bil težko ranjen na nogi ter je šepal. Ker

se je spremljajočim vojakom zdelo, da hodi nemočno, je eden ruskih vojakov potegnil samokres ter avstro-ogrskega vojaka ustrelil. — V Gurahumori so Kozaki avstro-ogrskega župnika tako zlostavljali, da so ga bolečin zblazneli, in sicer zato, ker je, ko so Kozaki v navzočnosti svojih častnikov mestice ponolnoma oplenili, poslali ruske častnike, da naj se prizaneše nedolžnim ženam in otrokom. Ruski kosaški oddelki so pod vodstvom častnikov vse kraje, kjer biva rumunsko prebivalstvo, sistematično preiskavali po živilih in živini. Vsa živina se odvaja in če je ni mogoče spraviti naprej, jo pobijejo na licu mesta. Kmetom — skoraj izključno rumunskim kmetom — se ne pušča niti za življenje najpotrebnejša količina živil. Celo do planšarskih koč prihajajo kosaški oddelki s svojimi častniki ter odnašajo od tam razen ovac tudi najmanjši pridelek sira. Nekaj rumunskih kmetov, ki so hoteli svoja živila ohraniti pred roparstvom Rusov, je bilo težko zlostavljenih. Naravnost vandalsko se postopa proti raznim napravam in stanovanjem. Često so bile po odvzetju živil koče zažgane. Ravnanje z ženami in otroki nasprotuje vsakemu pomstu. Dozdeva se, kakor da se rusko armadno vodstvo ne bi vbojevalo z vojniki, temveč z neoboroženim prebivalstvom.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 16. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 16. julija 1916.

Zapadno bojišče. — Na obeh straneh Somme močno artiljerijsko delovanje. Tekom popoldneva so do zadnjega razpadli štirje močni angleški napadi v odseku Ovilvers—Bazentin le Petit pred našimi črtami, kot dopolnje vzhodno Bazentina zastavljeni napad. Južno Somme se je zvečer unel pri Blachesu in južno od tod živahen boj. Del vasi je zopet v naši posesti. Ujeli smo nad 100 mož. Francoske napade pri Barleuju in v okoliših Estreeja zapadno od tod, le-te že v zapornem ognju, smo zavrnili ob velikih sovražnih izgubah. Vzhodno Moze so Francozi zastavili popoldne močne sile proti gricu »Mrzil zemlji« in proti Fleuryju; uspehov niso imeli. Pri naskoku, ki so ga ponovili zvečer, so jugozapadno utrdbi Thiaumonta vrtil v majhne dele naše prednje črte, za katere se še vrši boj. Na ostali fronti smo odbili sovražna patrolska podjetja, severno Oulches—Craonella pa tudi napad večjih oddelkov. Severno Chillyja je nemška patrolja zajela 24 Francozov in eno strojno puško. Zapadno Loosa je pehota sestrelila sovražno letalo; padlo je v naše ovire. Po obrambnem ognju poškodovan dvo-krovnik smo zajeli pri Nesli.

Vzhodno bojišče. — Pri Hindenburgovi armadni skupini nič posebnih dogodkov. — Princa Leopolda Bav. armadna skupina: Ruski napadi na črte, ki smo jih zopet pridobili v okoliših Skrobove, so bili brez uspeha; zajeli smo 6 častnikov in 114 mož. — Linsingenova armadna skupina: Jugozapadno Lucka izvršujejo nemške čete protisunek proti napadajočim ruskim silam. — Pri Bothmerjevi armadi je položaj neizmenjen.

Balkansko bojišče. — Nič novega. — Vrhovno armadno vodstvo.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 18. (Agence Tel. MIH.) Glavni stan javlja: **Iraška fronta.** — Položaj neizmenjen.

Perzijska fronta. — Vzhodno Kermanske se doslej še ni zgodilo nič. Ko so izvedele ruske čete, da so se naši oddelki, podpirani po naših prostovoljnih ki operirajo v buniškem odseku, približali Sinehu, so se umeknile iz Sineha, zapustivši tam del svojih bojnih sil, in so se z glavno silo umeknile v smeri proti Rama-

danu. Naši oddelki so 11. t. m. prepodili sovražne opazovalne čete ter so, prodrli preko Sineha, pognale sovražnika 15 km daleč vzhodno tega kraja.

Kavkaška fronta. — Na desnem krilu praske. V središču podpira zasedenje sovražnih postojank po naših četah razvoj bojev nam v prid. Na levem krilu krajevni brezpomembni pehotni ogenj. Z ostalih front se ne da poročati nič.

Poincaré o mirovnem vprašanju.

PARIZ, 15. (Kor.) Predsednik Poincaré je na slavnostnem zborovanju povodom narodnega praznika imel govor, v katerem se je doteknil tudi mirovnega vprašanja ter je rekel med drugim, da se osrednji državi pač ne morete več vdajati iluziji o možnosti da bi »vistiili zaveznike na kolena ter jim izsilili mir, ki bi bil za pruski militarizem le vojna zvijača, da bi zakrlnikal priprave za nov napad. Velikim evropskim državam gre za obstoj ali neobstoj. Čim bolj doživljamo strahote vojne, tem bolj moramo želeli in hoteti, da mir s popolno vzpostavitvijo včeraj ali pred 46 leti uropanih dežela prinese vzpostavitev na stroške Francoske ali njenih zaveznikov kršenih pravic ter potrebno jamstvo za končno veljavno ohranitev naše državne neodvisnosti.

Angleška gornja zbornica.

LONDON, 15. (Kor.) Lord Middleston je razpravljajal zopet o mezopotamskem vprašanju. Dejal je, da zbornica želi, da bi mogla kontrolirati, je-li čete vsaj sedaj dobivajo vse to, do česar imajo pravico. Govornik je poudarjal, da se da dokazati, da so se dogajali slučaj, katerih da se morajo kot Angleži sramovati. Ako vlada ne more objaviti nobenih depeš, naj pa se vendar takoj izjavi, je-li hoče pripustiti javno preiskavo. Vojvoda Somersetski je dejal, da je mogel ravnokar čitati pisma častnikov, ki so služili v Mezopotamiji. Nadloge, ki jih morajo prestatati čete, in sicer vsled nesposobnosti indijskih in angleških oblasti, so enostavno preostudne. V nekem slučaju je bilo 1000 ranjenih vojakov odpravljenih na ladjo, na kateri sta jim bila za pomoč na razpolago samo en vojaški zdravnik in ena orodnica. Na ladji ni bilo ne morija ne klorofoma. Neki ranjeni častnik je bil prvokrat obvezan šele po svojem prihodu v Bombay. Minister lord Crewe je sporočil, da bo ministrski predsednik Asquith v torek podal v spodnji zbornici izjavo. Lord Salisbury je dejal, da izjava ministrskega predsednika ne bi mogla več preprečiti javne razprave. Javno mnenje je preveč razburjeno. Samo slučaj, ki ga je omenjal vojvoda Somersetski, se je dogodil šele 7. majnika. Ne gre torej več za stare zamude.

Angleška spodnja zbornica.

LONDON, 13. (Kor.) Minister notranjih zadev, Samuel, je dejal, da je resnica, da je v roscumonski grofovin na Irskem prišlo pri odvajanju živlne do spopadov s policijo. 17 policistov je bilo pri tem ranjenih. Arretacij ni bilo; pač pa se bodo vršila kazenska preganjanja. Dalziel in Carson sta poprašala, kdaj bo Asquith podal izjavo o Mezopotamiji. Minister Bonar Law je dejal, da je gotovo, da bo Asquith dovolil razpravo o Mezopotamiji. Churchill je vprašal, ali se depeše gotovo objavijo in zakaj ministrskega predsednika ni na njegovem mestu. Bonar Law je odgovoril, da ima druge važne posle. Ginnell je zaklical: »Odšel je na Dardanele«.

Irsko stvarl.

LONDON, 15. (Kor.) Jutri se prične vzklicna razprava proti siru Rogerju Casementu.

LONDON, 15. (Kor.) »Times« poročajo iz Irške: V galwayski grofovini je bila policija ojačena s četami. Tisoč sinnfeincev je priredilo včeraj v Corku demon-

stracijo, prepevajoč vstaške pesmi in izžvižgajoč volajstvo.

Rusko-italijanska pogodjanja?

RIM, 15. (Kor.) Minister zunanjih stvari Somino je imel daljši razgovor z ruskim veleposlanikom. To je že tretji razgovor v kratkem času. (Ali niso ti razgovori morda v zvezi z bivanjem srbskega ministrskega predsednika Pašića v Rimu? Pašić je bil, kakor znano, pred kratkim v Petrogradu. — Prip. ured.)

Požar v grškem kraljevem letovišču.

ATENE, 15. (Kor.) V navzočnosti kraljevskih princev se je vršil včeraj slovesni pogreb treh častnikov, ki so se ponesrečili pri požaru v Tatou. Število žrtev znaša, kolikor je znano doslej, 32, med njimi 28 mož kraljeve garde.

Izjemno stanje na Španskem.

MADRID, 15. (Kor.) Nad 22 provincijami je bilo proglašeno izjemno stanje.

Na Španskem je zopet mirno.

BEROLIN, 16. (Kor.) Tukajšnje špansko poslaništvo je po uradni brzjavki naznailo, da vlada po vsem Španskem mir. Slehni dan se povrne večje število železniških delavcev zopet v službo.

Profesor Mečnikov umrl.

PARIZ, 15. (Kor.) Glasoviti ruski medicinec, profesor Mečnikov, je včeraj umrl.

Potopljene ladje.

LONDON, 15. (Kor.) Reuter.) Britski tovorni čoln »But« je bil potopljen po nemškem podvodniku. Posadka je bila rešena.

LONDON, 15. (Kor.) Dva ribiška parnika sta bila potopljena po sovražnih podvodnikih. Posadki ste rešeni.

Aprilizacijske stvari.

Sadije in zelenjava.

Za tekoči teden so določajo sledeče cene za prodajo na drobno: Česen K 176 do 196, aprikoze 56 do 64 vin., pesa 52 do 56 vin., korenje 52 do 56 vin., zelje 56 do 64 vin., čebula K 128 do 148, kumare 8 do 14 vin. kos, mešano stročje 72 do 76 vin., stročje belega fižola 84 vin., fige 4 do 7 vin. kos, malancane 8 do 14 vin., melone 32 vin. do K 120 kos, lešniki 36 vin., krompir 32 vin., hruške II. vrste 30 do 88 vin., hruške III. vrste 56 vin., breskve I. vrste K 240 do 260, breskve II. vrste K 220 do 232, paradajz 92 do 96 vin., peteršilj 56 do 60 vin., ribez 64 do 72 vin., salata 36 do 60 vin., špinata 56 do 64 vin., drobno stročje K 1,12 do 1,20, buče 8 do 14 vin. kos.

Razdeljevanje izkaznic za kruh in moko, sladkor in kavo.

Danes, 17. t. m., se prične razdeljevanje izkaznic za kruh in moko, veljavnih za tedne 42.—43. in 44.—45. in sladkornih izkaznic št. 5., veljavnih od 24. julija do vštete 20. avgusta t. l. Obenem se bo razdelila tudi prva izkaznica za kavo, veljavna za osem tednov, in sicer od 24. julija do vštete 17. septembra t. l. Vsaka izkaznica za kavo sestoji iz treh odrezkov; vsak odrezek opravičuje do nakupa 125 gramov žgane, oziroma 150 gramov surove kave. Celotna izkaznica opravičuje torej do nakupa 375 gramov žgane, oziroma 450 gramov surove kave; to je največja količina, ki je določena za osem tednov za osebo.

Družinski poglavarji, oziroma poglavarji domačih gospodarstev morajo potom posebnih formularev, ki se dobe pri krošni komisiji, napovedati:

Vida je položila levico sestrici krog pasa. »Da, Jelka, peljem te k morju. Samo, da se enkrat povrnemo domov. Veš, mama je pravila, da se dvigne sredi tepega dneva bel galeb z morja. In galeb poleti, pa prihihi naravnost sém k nam povedat, naj se vrnemo k morju, kjer je tako lepo. Takrat pride tudi oče iz vojske — pa pojdemo vsi z galebo domov... Glej, Jelka — odtam prileti naš bel galeb, poglej, Jelka!«

In Vida je pokazala z roko proti jugozapadu. Na nizkem nebu je plaval tam samotni oblček. Bil je bel kakor sneg in se je dvigal višje, vedno višje proti soncu. Vida in Jelka sta strmele k njemu; v njuni mladih, zlatih očeh je bilo hrepenenje, in neka čudna, tesna bolest jima je legla na drobne dušice. Pa je zaplakala Jelka bogvezakaj. Vida je pogledala sestrice. Se tesneje jo je stisnila k sebi, in po rdečih licih so ji pričele polzeti solze.

Gledal sem ju, in v duši se je zbudilo spet gorje, ki je bilo zaspalo za nekaj ur. Gospod, s čim smo se tako pregrešili, da nas tepeš s trnjevim bičem in ne prizanešaš ni našim nedolžnim otročjem? Kaj ni bolest in bridkost v naših dušah — zadostil velika? Čemu si jo zasalil tudi v mlade, nežne dušice, ki komaj trenčejo

a) Število družinskih članov, oziroma članov domačega gospodarstva (izvršeni otroke, ki še niso dopolnili 4. leta);
b) količino kave, ki se nahaja v njihovi posesti.

Ta izjava, ki jo mora podpisati poglavar družine ali domačega gospodarstva, se ob prejemu izkaznice izroči komisiji. Izkaznice za kruh in moko, sladkor in kavo je dvigniti tekom uradnih ur krušne komisije najkasneje do sobote 22. t. m. proti izkazu z živilno izkaznico.

Občinstvu se priporoča, da ne odlašajo do zadnjih dni, da emveč vsakdo čim prej pride do svoje izkaznice, da ne bo zadnje dni prevelikega navala. Ob prejemu izkaznice naj se tudi vsaka stranka samo prepriča, je-li je dobila zadostno število in ali so izkaznice opremljene z uradnim pečatom. Izkaznice brez pečata so neveljavne ter se zaplenijo.

Domače vesti.

Vpisovanje v počitniške pripravljalne kurze v Tomaju, Sv. Križu in Cerknem za one ljudskošolske učence, kateri nameravajo vstopiti v I. gimnazijski razred, bo trajalo do četrta, 20. t. m.

Mestna zastavljavnica. Danes, 17. t. m., od 9 dop. do 3 pop. se bodo prodajali na dražbi nedragoceni predmeti serije 137., zastavljeni meseca aprila 1915. na modre listke, in sicer od štev. 54.200 do štev. 55.600, v torek, 18. t. m., ob istem času pa od štev. 35.600 do štev. 56.800.

Prosimo slovenskih, hrvaških in čeških knjig za naše ranjene in bolne junake ter za one v okoliš. Pošljite naj se v Narodni dom.

Razne politične vesti.

»Bele luknje!« Glasilo Nemcev na Češkem se bavi s tistimi belimi praznotami, ki dandanes niso redki pojavi na sicer črno natisnjemem papirju — časopisov. Vsak hip naletaš na tem sivkastem prostoru na »bele luknje«. Praški list pa opozarja, da onkraj Litve, na Ogrskem, vladajo drugačni pojmi, nego na naši strani. »Na sploh uživajo na Ogrskem polno mero državljskih pravic in Ogrska ima v parlamentu in v časopisju podlago za svojo notranjo svobodo.

Pojasnilo za to dejstvo je na dlaní: Na Ogrskem se prilagodjajo resnično obstoječim državnim uredbam in celo tudi ozirom, ki jih nalaga vojni položaj. Pri nas pa se izvestne ekstremne zahteve, ki so že pred vojno dovajale do znanih posledic, stavljajo tudi med vojno brez oziroma posledice, ki bi morale priti po taki politiki. Tako se z vsemi sredstvi onemogoča skupna obramba državljskih pravic!«

in se stresejo že pred najslabšim vetričem? — Gospod, umisli se jih! Razgrni zagrinjalo pred nedolžne, mlade oči, da ne vidijo trpljenja in groze, ki si ju poslal v svojem krutem srdu na zemljo. Naj popadamo v prah mi — izgnanci in brezdomovinci, ki stiskamo v svoji bolesti pesti in preklinjamo! A njih se umisli, njih, katerih srca so čista kakor tvoje nebo sredi jasne južne pomladi. Saj tista srca so posvečena tebi, gospod. Ne razruši v njih svojih lastnih oltarjev, ne daj bolesti moči, da bi razjedla tista mlada, nedolžna srca! Ne pusti, da bi se razplamtelo v naših strlih, razboljenih dušah mesto ljubezni sovraštvo do tebe, gospod, ki nas tepeš s trnjevim bičem. O, ne pusti, gospod, in umisli se vsaj otrok!...

Vida in Jelka sta se še vedno tišale; druga druge. Z velikimi, koprnečimi očmi sta zrla tja doli, kjer je plaval samotni oblček po nebu. Njune oči so bile polne solz, in ustnice so jima trepetale. A tisti oblček se je pričel nenadoma deliti. Kakor bi trenil, se je razpršil v tanke meglice, ki so vztrepetale za trenutek. A izginile so kar nenkrat kdovekam, in nebo je bilo popolnoma čisto in brez madeža...

(Konec.)

PODLISTEK

JOS. VANDOT.

Begunci.

3. Vida.

Izleknil sem se v senci po mehki trati. Vida in Jelka sta se igrali krog mene, in Vida je čebljala venomer. Loteval se me je zaspance, in oči so me pričele ščemeti. Sumela je nad mano jablana pritajeno, in sem s polja je prihajalo veselo petje škrlancev — bilo je, kakor da je zaspal ves tuj svet v solnčnih žarkih in je sanjal sen o našem solnčnem jugu.

»Pst, Vida,« je dejala mala Jelka in je položila drobčani prstek na rdeča usteca. »Stric je truden... Pusti, naj spi, dokler ne pride mama. Pa mi povej rajši tisto povest o bedaku Martinu. Saj si že začela, na, pa je prišel stric...«

»Hm,« je odgovorila Vida in se je prijelala za mali, malce zavijani nasek. »O bedaku Martinu s Svetega Križa? Oj, Jelka, lepa je povest. Pravil jo je oče, še tisti dan jo je pravil, ko je šel v vojsko. Pa se je smejal, in tudi mama se je smejala. Pa ti bilo tako kot je pravil oče. O, da bi

vem, da ni bilo tako. Jaz vem bolje... Pa ti povem, Jelka, da boš vedela. Kar lepo poslušaj!«

»Jej,« se je razveselila mala Jelka, in mladi obrazek se ji je zasmajal.

Vida na je pričela pripovedovati: »Pravijo, da se je napil bedak Martin pri Starcu, pa je šel preštevati morske kapljice. O, saj ni res! V lepi noči je šel bedak Martin k morju. Sedel je na skalo, pa je gledal na bisere, ki se svetijo vsako noč na lepih valčkih. Pa se dvigne iz vode morska deklica. Pozdravljen, bedak Martin, pravi morska deklica: Kaj sediš in strmiš na morje?« — In tedaj ni bil bedak Martin več bedak. Ko ga je pogledala morska deklica, je postal pameten kakor vsi ljudje s Svetega Križa. — Pa odgovori Martin deklici: »Gledam na morje, na bisere gledam, ki se svetijo tako lepo v noč!« — In morska deklica mu reče: »Da, lepi so biseri, ki jih vidiš na morju, Martin. A še lepši so koraldi globoko na dnu. Pojdi, Martin, z mano pojdi na morsko dno! Videl boš koralde, pa ne boš hotel nikoli več na zemljo. Svetijo se koraldi daleč na okrog; tam domujemo morske deklice. Od zore do mraka prepevamo, in pri nas ni noči, pa tudi bridkosti ni. Pojdi z mano, Martin!« — In Martin se ni obotavljal.

Vojni cilji nemškega kancelarja. — Na Nemškem je vnovič vstala huda burja. Od raznih strani se zahteva, da naj se dovolj razpravljajo o vojnih ciljih. Razni krogi so odločno proti »slepemu« zaupanju v kancelarja. Nacionalni mu očitajo, da je označil nemške vojne cilje samo v negativni, ne pa tudi v pozitivni smeri, in zato bi skoraj dvomili o »odločilni volji za zmago«. Kancelar se vneto brani v svojem glasilu in pravi med drugim: »Ali je res mehkuznež in politični slabotnik možgan tisti, ki drugače misli kakor šeststo gospodarskih zvez? Ali je res to pravo znamenje poguma in nadkriljujočega spoznanja, če poveš cilje, ki so glede možnosti še negotoviji glede koristnosti pa sporni in dvomljivi? — Vsekakor naš veliki mojster v državniški umetnosti vrednosti svojih mirovnih sklepov ni meril nikdar zgolj po velikosti pridobljenega ozemlja in zato tudi nikdar ni skušal priklopiti državi tuji, samostojnih narodov, ampak jedro njegovega dela je bilo: »Kako najboljši smoteno in trajno napravim svojo nemško domovino složno, krepko in tako, da je ne bo mogoče napasti v prostem razvoju njenih sil?« Po nemških listih kar murgoli raznih razlag, zakaj kancelar zakriva svoje vojne cilje. Pač pa zasluži, da priobčimo zelo skrivnostne besede »Vossische Zeitung«, ki pravi: »Le predobro vemo, da o celi vrsti vojnih ciljev danes še ni mogoče govoriti. To pa ne samo zato, ker bi s tem oslovili stališče naših pogajalcev proti sovražniku, ampak ker bi na ta način žal tudi ne koristili svojim prijateljem. Pravimo, žal, ker smo mnenja, da bi se vsaj rešitev teh vprašanj, ki se tičejo naših sovražnikov šele v drugi vrsti, morala že bolj pospešiti, kakor pa se je to zgodilo. In velik del skrbi in plašnega vpraševanja mnogih rojakov se obrača ravno na take točke.«

Narodnost in domovina.

Socijalni demokrat je dolej — kako bo v bodoče, ne vemo — domovina »prazna fikcija« in »malik«, s katerim hočejo bogatini svoje ubožnejše sonarodnjake ohraniti v suženjski službi. Pač pa so naglašali tudi socijalni demokrati, da se hočejo boriti za živi narod. Dočim se je torej nahajal narod v srečnem položaju, da je smel eventualno računati na voljo socijalnih demokratov, da ga osrečijo z znaki svojega spoštovanja in svoje ljubezni, ni našla domovina v njih očel nobene milosti. Kdo bi se ogreval za kos zemlje, zlasti še za trdi »kraski kamen« — tako nekako so radi govorili. Od narodne strani smo vedno naglašali, da se s tem iz p jma »domovina« jemlje bistven del, da se ga pretvarja v nekaj, česar na Slovenskem še nihče ni mislil s to besedo.

Ravno v sedanjih viharnih časih, ki utegnejo odločiti našo bodočo usodo, je potrebno kazati na nesmiselnost, ki je bila v razlaganju pojma domovina od strani socijalnih demokratov in na protislovje, v katero so zali ko so ločevali domovino od naroda in zamešali vsako važnost prve, dočim so drugemu dovoljevali vsaj upanje, da bi se eventualno ugnili pogniti tudi zanj tudi oni.

Ze na šolskih klopih sm se učili zemljepisja in zgodovine. Spočetka v istih urah. Vodno pa je ostala tesna zveza med obema predmetoma. Torej že naučni načrti vsega sveta priznavajo indirektno, da zemlja in ljudstvo, ki biva na njej, spadata skupaj, da tvorita celoto.

Kaj pa je narod brez zemlje? Pepel, ki ga je raznesel veter na vse strani sveta. Narodno drevo so ločili od matere zemlje. Posušilo se je. Nekaj časa so kurili z lesom peč bogatinov in zdaj gnojijo ostanki nekdanjega ponosnega drevesa kot pepel polja — sosedov....!

Narod brez domovine ni več narod. Za kaj pa je poteza slovenski narod, če ne za to, da bi na pododgovanih tleh, ki so jih njegovi predniki stoletja in stoletja obdelavali s svojimi rokami, užival svoje človeške pravice!?

Izjemo v tem oziru tvorijo le Židje. Oni smatrajo ves svet za svojo domovino. Pa tudi pri Židih pazimo, da znajo ceniti domovinski moment, ne le, ker so toliko praktični, da se navidezno asimilirajo gospodujočim slojem, da pot m v resnici gospodujejo sari, ampak, če opažemo gibanje »Zionistov«, vidimo, da niti v Židih ni docela ušla neka idealna ljubezen do Palestine! Vidimo torej, da cel »praktični« in materialistični Žid ljubi svojo domovino, ki je še vse žilostne, še zunanjosti nego — Kras; vemo, da jo ljubi Eskimo, da jo ljubijo prebivalci otokov južnega oceana, pa tudi divji rodovi srednje Afrike — Italijani se danes pomnijo neko posem o tej ljubezni: Kako naj bi bila nam Slovencem domovina prazna fikcija in istodobno »malik«, s katerim narodnjaki goljufajo ljudstvo.

Tudi ni Slovenci smo navezani na rodno zemljo in ljubimo jo kot svojo, dasi rečno, vendar drago mater! Izključeno je torej, da bi kdo ljubil narod, a istodo ne odklanja domovino tega naroda (vedno domovino v širšem smislu, ne da bi bila identična z našimi tako mrevržajnimi političnimi mejami). Če res ljubi svoj narod, moraš ljubiti tudi njegovo domovino, kajti ljubezen do naroda brez ljubezni do domovine je brez podlage, brez oslonja, visi v zraku.

To občutimo danes, ko sovražnik steza roko po naši domovini, notri v globino duše. V teh trenutkih je v nas živa zavesti da bi v trenutku, ko bi naša domovina prišla pod oblast sovražnika začelo naše

narodno umiranje — da bi bil to začetak konca našega naroda. Iz te zavesti izhaja brezprimerno junaštvo, vs herojizem, s katerim branijo sinovi našega naroda to našo grudo tam na krvavem bojišču. To je resnica, ki kriči tudi vsim faktorjem države pouk kaj in koliko da narodno zaveden in ravno zato svojo domovino brezskrajno ljubeč narod pomenja tudi za obrambo integritete države! Naj bi te faktorje na določanju svoje politike napram narodu in njihovim stremljenjem vodilo izpoznanje, da treba tem narodom ustvariti življenje, ki jim bo dajalo zavest, da, braneč državo, branijo tudi sebe, svojo domovino in svoje narodno življenje in svobodo!

Testament Petra Velikega.

(Konec.)

Če tudi si je Napoleon res izmislil testament Petra Velikega in ga izročil atašeju Lesurju v svrhu objave v njegovih knjigi — vendar je gotovo vsaj to, da je sporočila in značaj dinastije Romanovih razumeval bolje, nego kdor-koli drugi. Če tudi Peter Veliki ni izrekel in napisal tega, kar mu je Napoleon podtaknil, gotovo pa je mislil to. Ko človek čita tistih štirinajst členov, se osumpno prijemlje za čelo. Tako ti je, da čuješ proročja. Naj podamo par izgovorov.

Člen III. opominja »naj se Rusija z vsemi možnimi sredstvi razširi na sever ob Baltički obali, in istotako na jug ob Črnem morju«; člen 5. »hiša Avstrijska naj se zainteresira za to, da prežene Turke iz Evrope, naj Rusija pod slično pretvezo vzdržuje stalno vojsko, naj na obalah Črnega morja zida ceste in se, prestopno prodirajoč, razširi do Carigrada; člen VIII. nalaga končno: »naj v Rusiji prodira resnica, da je indijska trgovina svetovna trgovina, in da tisti, ki to navladuje, je pravi suveren Evrope.«

In stoindvajsetdeset let po smrti njega, ki naj bi bil napisal ta načela, in petinpetdeset let po trenutku, ko so bila baje v resnici izmišljena, je grom topov na spodnji Donavi in na karavanski cesti v Perzijo gromeče potrljal (rusko-turška vojna), da ta načela niso izrodili bujne fantazije, marveč da inajo žilavo zgodovinsko življenje, ki utegne razvneti svetoven požar!

Kaj more napram tej usodopolni resničnosti malenkostem dvom zgodovinarja? In slednjič, kaj izhaja iz vsega tega? Morda to, da Peter ni gojil tistih želja in mneni, ki jih je Napoleonov falzifikat razširil med potomce Petra — kot izmišljene nasvete? Ali da bi bili ti poslednji drugače postopali, nego jih je pretvezno učil njih prednik? Nikakor ne. Peter je gotovo tako mislil, o bodočnosti Rusije, kakor mu je pozneje Napoleon pokladal na jezik, in njegovi vnuki in pravnuki so postopali po pravcu njegovih namenov. Pred vsem ne more noben zgodovinski raziskovalec ničesar dokazati proti zgodovinskemu dejstvu, da izročilo Romanovov od Petra dalje stremi po posesti pantiške in baltičke obali, kakor tudi Carigrada. Na južnih mestnih vratih v Chersonu je po Katarini ustanovljen nadpis: »Tu vodi pot v Stambul! In še nobene mu carju ni prišlo na misel, da bi — da se izogne morebitnim nesporazumljenjem — dal odpraviti ta nadpis.

In denimo tudi, da Peter Veliki ne bi bil mislil tako, kakor stoji v onih štirinajstih členih Napoleonovega falzifikata, pa je gotovo mislila tako Katarina, ki so jej ti členi kakor na telo prikojeni — je mislila tako Aleksander Prvi, ki je imenoval Carigrad — ključ svoje hiše.

Za Evropo je pač povsem brez pomena, kdaj in pri katerem carju se je pojavil namen po južnem in južnovzhodnem razširjenju vojaške države. Dovolj je, če vemo, da sta osvoboditelji Carigrada in gospodstvo nad indijsko trgovino izročilo hiše Romanovov — od očeta do sina in od tega do vnuka. Poželjenje carjev gre že enoinpolstoletja k Bosporu. Razkritje prave zgodovine testamenta Petra Velikega je le vnovič potrdilo čudoviti politični instinkt Napoleona. Med vsemi carji je bil Aleksander I. najgibkejši, najzvišjeji in najnedelavnejši, a ravno njemu je nekdanji artiljerijski poročnik s Korsike razbral najtažnejše načrte z mehkotno lepim ustnic. Krmariji Rusije skrbje, da današnji rodovi laglje razrešujejo izročila Petra Velikega.

Po »Ill. Geschichte des Orientalischen Krieges von 1876—1878«.

Razne vesti.

Vojaške kuharice. »Times« pišejo šaljivo, kako se obnaša na Angleškem institucija vojaških kuharic: Armada je aparat izredne zmoglosti v oskrbovanju. Naši stari bojevniki, ki so od nekdanj vojakov, odpirajo večkrat oči in ušesa, rekoč: »Kaj vse smo doživeli!« Kdo bi si bil upal še pred 3 leti zakladatelju reči, da bo imel v pomoč štab samih žen! Dandanes ne smatra tega za nekaj samoočebni umiljivega, ampak je še srečen, če jih sploh dobi. V Londonu je vojni kuhinjski oddelek ženske legije. Če pride v petek pismo: Potrebujemo osobja za vojne kuhinje, ki mora od ponedeljka in prej prehranjevati 1200 vojakov, je v dvanajstih urah na potu 24 izsolanih kuharic, ki toliko da pridejo na svoje torišče, že zavijajo rokave in začnejo delati. V ponedeljek zjutraj je za časa pripravljeno kosilo za 1200 mož. Doslej je delokrog vojaških kuharic omejen, ker ni mogoče zmeraj namestiti žen v bojnem taboru, kjer so šotori in k libe. Le tam, kjer so barake, so se namestili kuharice in sicer z velikim uspehom. Stari vojak-kuhar je bil zmeraj v nesrečnem položaju, kakaj moral je biti v eni osebi kuhar in vojak. Ko je ravno kuhal krompir, ali pekel meso, je moral na dan povelje vse vkup pustiti in odriniti. Delal j, kolikor je mogel, ali žal, da ni mogel vsemu kaj. Zakaj ti dve duši sta živel v enih prsih in sta napravili iz njega nesrečno dvojnost. Zaradi vrste in množice obeda se splošno nikoli ne toži. Ali da bi se moglo nuditi v okusnejši napravi, v tem so že vsi eni misli in ravno v tem oziru se žene odključuje. Same priznavajo, da ne morejo kuhati ceneje nego njih moški predniki, ali trudijo se, da kuhajo bolje in okusneje in skrbje za večjo menjavo, kar ni mogoče pod cenjevati. Vojaški-kuharji v prejšnjih časih so bili pravi pitči selivci. Toliko da so se v enem kraju malo privadili, so bili že premeščeni drugam. Kuharice so pa stalne, kar je tudi veliko vredno. In potem: za vsako kuharico dobi armada na bojišču enega bojevnika več, Tudi to je važno. Po mestih vojaških kuharic je tako povpraševanje, da ima posredovalnica zmeraj cel seznam prosilk. Vsaka žena nastopi izprva štritedensko preizkušnjo, ali le malokatera je bila, ki se ni obnesla in ni bila sprejeta. Tam, kjer armada še nima kuharic in niso razmere v kuhinjah dobre, tja pošljejo kuharice-učiteljice, ki pomagajo vojakom kuharjem z nasveti in navodili. Umeje se, da morajo pri tem žene jako diplomatično in taktčno postopati, da ne zalijo kuhar. umetnosti in spretnosti svojih tovarišev, ali redkokdaj se dogaja, da bi se kuharji ne dali poučiti, ampak ravno narobe, večina vojakov-kuharjev vidi jako rada take obiske. Na Francoskem so razmere ravno take kakor na Angleškem, samo bolj brigati se morajo, da se ne bi nič pripetilo. Če so žene v stanu doma v taboru kuhati za 5000 vojakov, se ravno tako dobro obnašajo tudi v vojnih kuhinjah na franc. bojišču. In to naposled ne bo dolgo trajalo, in lačno krdele bo po nornem pohodu lahko mirno sedlo za mizo brez strahu, da plavajo v čajju kolobarčki čebule in da je meso pomešano z ogli-m. Nemški listi delajo na to poročilo opazke, kakor: »Če so angleški vojni kuharji n tako slabem glasu, potem ne bo ženam preveč težko izpodrinili jih.«

Književnost in umetnost. Dr. Rudolf pl. Andrejka: »Slovensche Krieger und Soldatenlieder«. Tak je naslov knjigi, ki jo je pravkar izdala Katoliška bukvarna v Ljubljani in ki obseza slovenske umetne in narodne vojaške pesmi. Prevajalec, dr. Andrejka, je zbral v tej knjigi najznačilnejše slovenske pesmi te stroke in jih v dovršenem nemškem prevodu podaja v svet z namenom, da pokaže (kakor sam pravi v uvodu), kako se je v slovenskem narodu skozi stoletja razvijala odedovana zvestoba do vladarske hiše in ljubezen do domovine.

Zbirka se deli v dva dela: a) Umetne pesmi, b) Narodne. V prvem delu so zastopani: V. Vodnik (Brambovska), Dr. F. Prešeren (Soldaska), Vesel — Koseski (Vojaška), S. Jenko (Naprej — Pred odhodom) S. Gregorčič (Soči, Cesarski razglas, Dekletova molitev, Za dom mej bojni grom, Vojakove neveste poroka, Odlikovanje), A. Aškerc (Balada o čožotih), Majster-Vojanov (Rožmarin, Krvavo solnce).

V drugem delu pa je 12 narodnih: Oj stojaj, stojaj, Beligrad, Kaj maramo mi, Radecki, Oblaki rudeči se na nebu zbiraajo, Oj ta vojaški boben, Ena pitčka priletela, Regiment po cesti gre, Po polju pa rožice

cvetajo. Tam za laškim gričem, V nedeljo zjutraj vstala bom, Nekdaj v starih časih, Po cesti pojaha en jagerček mlad. Ne spuščamo se v podrobno oceno posameznih prevodov, a s posebnim veseljem povdarjamo, da se je v ospodu prevajalcu delo izredno posrečilo. V vsakem oziru se je zvesto držal izvirnega besedila; pač najbolj dokaz temu je, da se prevedene narodne pesmi tudi v nemškem prevodu gladko pojo po svojih lepih navpih.

Knjigo krasi 17 slik, ki nam kažejo posamezne prizore iz pesmi. Posebno lepa je slika k Gregorčičevi »Soči«. Globoko v skalovju se vije temnozeleni Soča, ki jo branijo naši junaki. Nad njimi pa plava duh Gregorčičev in Boročičev. Vse slike so delo slovenskih umetnikov, ki so kot okraske k tem slikam kaj pridno uporabljal narodne motive.

K sklepu še par besedij k zunanji opremitvi knjige. Katoliška bukvarna in Katoliška tiskarna ste lahko in po vsej pravici ponosni na to najnovejšo knjigo. Trdimo, da razven Kleinmayerjeve izdaje Prešernovih poezij ni bilo še na našem književnem trgu knjige, ki bi bila tako lepo in bogato opremljena, kakor je ta. Tudi cena je primereno zelo nizka. Stane 3 K.

Slovenci, pridno sezite po njej! Pokazite jo tudi sami tujcu, da bo znal ceniti naše kulturno stremljenje in naše bogate narodne zaklade!

Dr. Kimovec nabral v vesel družbi: dr. Kimovec K 6, Stamcer K 2, dr. Irgolič K 1, Goru K 2, Ravnik K 4, Podpečnik K 2. Skupaj K 17. — Denar je izročen blagajniku moške podružnice.

Sentjakovski podružnici CMD je daroval g. Jakob Perhavec, trgovec v Trstu ulica Ac.ue, kakor vsako leto, tudi letos zadostno množino malinovca v svrhu pogostitve otrok otroškega vrtca pri Sv. Jakobu o priliki zaključitve otroškega vrtca. — Odbor se najpriščneje zahvaljuje.

ČESKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste šte. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

Kupim volno, volnena pokrivala, bombaž ter v lene majo. Ulica Belvedere 7. 500

Apno živo in mrtvo v vsaki množini se dobi pri STEYER, ulica Acquedotto 94. 423

Kupujem volno, bombaž, pokrivala, volnino, in kovino po dnevni ceni. Ulica Boschetto št. 18. 426

Kupi se vozček na 4 kolesa (za oslička) ulica dell' Istria 14. Trgovina. 402

Vsakovrstne žaklje kupuje J. Stebel, Trst, ulica Zaloge zaključ ulica Torrenza šte. 36. 429

Zakljje vsake vrste kupuje prva slovenska trgovina, Jakob Margon, Trst, ulica Solitario 21 (pri mestni bolnišnici.) 404

Modistinja izvršuje vsako delo točno in elegantno po zmerni ceni. — Ulica Alcaudi 493, vrata 8, Pendice Scorcio. 518

Kupujem cunje, volno, bombaž, volnena in vatirana pokrivala in volnene pletene srajce Prihajam tudi na dom. Zaloga Settefontane šte. 45. 427

Spretna šivilja, ki zna šivati, vezati in krojiti obleke za gospe in otroke, se priporoča za delo na domu. Ulica Picardi 2, I nad. vr. št. 5. 321

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via della Poste šte. 10. 2464

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, pipe, mlo, gumijevе podpetnice, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisemski papir kopirni svinčniki, zaponke, prstani rdečega kriza, krema za brado, žlice, razna rezila, robci, mrežice za brke, pletenine, srajce, spodnje hlače, oglečala, ustnike, razne glavnice, zaponke »Patent Knöpfe« in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nizolo šte. 13. 62

Učiteljica potrpežljiva poučuje nemško, italijansko in varuje otroke celi dan ali samo popoldne, Barriera 1, I. 425

Ugodna prilika.

Prodajo se razni kosi manufakturnega blaga: Sukno — garniture — zaves — čipke — okrasila — volnene, svilene in nitkaste rokavice — nogavice za ženske in otroke — ovratniki in zapestniki — stezniki — zavratnice — čevlji — svileni robci baržun za obleke — baržunast trak — gumbi iz biserne matice in razni drugi predmeti

Prodajalna DANELUTTI Trst, ulica Barriera šte. 5

VINO

dalmatinsko, istrsko, šampanjec, Asti, refošk, peneci in desertni moškati. — Malinovec, žganje, rum, marsala, vermouth, grenčine od 56 l naprej. — Velika množina modre galice. PARČINA, Kavarna »Armonia« — Trst.

MICHELE ZEPPAR - Trst

ulica San Giovanni 6 in 2. — Podružnica v Zadru.

Zaloga majoličnih peči in štedilnikov (Sparherd) lastnega izdelka.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko.

Izbera plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljajo tudi za plin.

Kmetijsko društvo v Vipavi ima sedaj večjo zalogo belega, dobrega namiznega vina po 135 K loco klet in rizling po 150 K. Kupci pridite, ker je cena sedanjim razmeram primerno nizka.

Ivan Krže Trst, Piazza S. Giovanni 1 **Zaloga** kuhinjskih in kletarskih potrebščin od lesa in plestenin, škafov vres, čebrov in kad, odčeskov, lopat, rešet, sit in beševratnih košev, jernasev in metel ter mnogih drugih v to stroko spadajočih predmetov. **Priporočila** svojo trgovino s kuhinjsko posodo vsake vrste bodi od porcelana, zemlje, emaila, kostanja ali cinka, nadalje pasamantorje, kletke itd. Za gostilničarje pipe, kroglice, sesalje in steklene posode za vino.

Dnevnik „Edinost“ v Trstu je izdal in založil naslednje knjige: 1. »VOHUN«, Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60. 2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«, — Cena 80 vin. 3. »KAZARI«, Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaflič. — Cena K 1.60. 4. »PRVA LJUBEZEN«, Spisal I. Sjerגיע, vič Turgienjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K. 5. »POLJUB«, Povest iz gorskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Svěda. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin. 6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBRODNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGOSLOVANIH«, (Malo odgovora na škofa Nagla poslovne pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin. 7. »IGRALEC«, Roman iz spominov mladencia. Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60. 8. »JURKICA AGIČEVA«, Spisal Ksaver Sandor - Gjalski. Prevel F. Orei. — Cena K 2. 9. »UDOVICA«, Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomič. Poslovenil Stefan Klavž. Cena K 1.60. 10. »JUG«, Historičen roman. Spisal Prokop Chocholoušek. Poslovenil H. V. — Cena K 3. 11. »VITEZ IZ RDEČE HIŠE«, (Le Chevalier de Mais'm rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50.

TISKARNA EDINOST Telef. 11-57 TRST Telef. 11-57 ul. sv. Frančiška As. 20 Izvršuje tiskarska dela v najmodernejšem slogu, bodisi v p. iprostem ali večbarvnem tisku in po zmernih cenah. — Vizitnice, vabila, memorandumi, zavitke, dopisnice okrožnice, pismeni papir, trgovske cenike itd. P. n. naročnikom ugodni za izvršenjem naročila v najkrajšem času